

кова скаонены, дѣсно ли, трѣдно ли, а неизвѣ-
жнѣ нѣждѣ слѣшателіе, и треба да ги отхвѣр-
лимъ отъ насъ, инакъ страшно да умремъ,
а еще по страшно саѣдѣ смѣрть-та ни. Какво
бы вые рѣкли за оногова Господара, който,
отъ какъ знае че въ идѣщаа ноѣъ вѣнчко ѣе
мѣ обератъ крадцы, пакъ начне по съ голѣма
сѣла да са старае за умножаваніе на свое-то
иманье? Извѣстно ѣе речете че той е глѣпавъ.
Отъ него по не разѣумни были бы ные, ако на-
чнемъ да са прилѣпваме къмъ земны-тѣ сла-
дости, отъ като на вѣрно знаеме че тебе, кога
да е, да са раздѣлиме съ нихъ; и, да са пре-
даваме въ пороцы, като безсомнѣніе вѣрваме,
че за нихъ навѣнчае на насъ вѣчна мѣжа.

И така, бр. Хр. нека всакога си са готвиме
за она блаженъ сеѣтъ; а за тоа тѣка, нека са
спрѣмъ отъ пороцы, и заблаго-временно, да са
раставимъ съ благами мѣра сего ѣминъ,

